

Posudek oponenta bakalářské práce

Jméno studenta: *Michaela Keplová*

Název práce: *Význam hry ve filosofické reflexi*

Vedoucí práce: *doc. PhDr. Naděžda Pelcová, CSc.*

I. Formální kritéria

	ano	zčásti	ne
1. Cíl práce je zformulován a odpovídá zadání a názvu práce.	x		
2. Metody využité autorem jsou adekvátní vzhledem k cíli práce a tématu.	x		
3. Struktura práce je logická a odpovídá zvolenému tématu.	x		
4. Závěr shrnuje dosažené poznatky a formuluje přínos k řešení problému.		x	
5. Autor nic podstatného neopomenul (zadání, obsah, úvod, pojednání, závěr, resumé v češtině a cizím jazyce)	x		

II. Obsahová kritéria

1. Práce prokazuje porozumění autora problematice.	x		
2. Opírá se o relevantní prameny a literaturu .	x		
3. Adekvátním způsobem s nimi pracuje.	x		
4. Zpracování vykazuje rysy originality a vlastního přínosu .		x	
5. Je obohacím problematiky vzhledem k interdisciplinárnímu charakteru studovaného oboru (ZSV).	x		

III. Jazyková kritéria

1. Práce je bez gramatických a stylistických chyb .		x	
2. Práce je psána kultivovaným odborným jazykem .	x		
3. Student zvládl a rozumí terminologii oboru a tématu, jímž se zabývá.		x	
4. Student pracuje správně s odkazy a citacemi , odlišuje parafráze a vlastní myšlenky.	x		
5. Práce je vybavena vhodně (ve shodě s charakterem zvoleného tématu) doplňky textu (graf, tabulka, obrazové přílohy apod.)	-		

Souhrnné slovní hodnocení

Kolegyně Michaela Keplová svoji bakalářskou práci uvádí do filosofické problematiky hry, přičemž přibližuje, rozebírá a srovnává vybraná pojetí fenoménu hry (např. Herakleitos, Nietzsche, Huizinga, Caillois, Fink, Gadamer) a zkoumá širší kontexty těchto pojetí. Kromě úvodu a závěru se bakalářská práce sestává z osmi kapitol inspirovaných konkrétními mysliteli či tematickými souvislostmi a z deváté kapitoly komparační, v níž práce kulminuje.

Po formální stránce posuzovaná práce obsahuje všechny povinné prvky; je smysluplně strukturována; jsou v ní rozlišitelné myšlenky autorky od přejatých informací a nálezů, bibliografické údaje jsou uváděny ve shodě s normou. Cíl je zřetelně formulován, a to sympaticky, totiž ve smyslu *srovnání* zvolených pojetí a *rozpoznávání* kontextů těchto pojetí. Zvolený záměr je pak reflektován především v 9. kapitole (Komparace pojetí jednotlivých autorů), nicméně je třeba podotknout, že ačkoli závěrečné srovnání porovnává určité aspekty pojetí her, tato kapitola, jež by měla být klíčovou, spíše naplňuje formální potřebu zakončit práci komparativní kapitolou, než že by na světlo vynášela rozhodující a základní nálezy autorčina výzkumu. Co se jazykové vrstvy práce týká, kladně hodnotím určitou jednotu a svébytnost podání, jež obráží autorčin upřímný zájem o tematiku; zmíněná svébytnost se však pojí s určitou volností ve vyjadřování či gramatickými nepřesnostmi či přehlednutími. Pozornost vyvolává např. opakovaná záměna ve znění příjmení Eugena Finka v 1. pádu (chybně Finke).

Po obsahové stránce bych vyzdvihl to, že se autorce obstojně dařilo utkávat se se zvolenými obtížnými a odlišnými mysliteli (ať už z primárních či sekundárních zdrojů) s že práci též vtiskla svůj svébytný myslitelský ráz, což se projevuje snahou o vlastní vhledy (ovšem též stylovou svérází). S přihlédnutím k bakalářské úrovni bych práci po obsahové stránce označil jako zdařilou, neboť se autorce daří provázet čtenáře značnou šíří problematiky a přitom se z jejího zpracování nevytrácí jedinečnost pohledu na hru z filosofické perspektivy. Za určitý (ovšem ovlivňující celkové vyznění práce) nedostatek považuji upřednostnění metody výkladu (látky) před vlastním myslitelským a problematizujícím počínáním; výkladový postup zavádí autorku do širší tematiky a odvrací ji od problémového přístupu a důslednějšího pronikání pod povrch interpretovaných textů – práce pak nabývá spíše podobu přehledu než myslitelského počínu. Možná tedy proto není zcela doslovena klíčová kapitola práce a též proto mohou být některé interpretace vnímány jako nezaostřené. Zde je však třeba zdůraznit, že je posuzována jedna z prací bakalářských, u kterých nelze plně nárokovat zralejší myslitelské nasazení. Za podstatné považuji, že touto prací autorka prokazuje cit pro zvolenou problematiku a ochotu samostatně myslet.

Posuzovaná práce kolegyně Michaely Keplové splňuje nároky na závěrečné práce tohoto typu studia, proto ji **doporučuji k obhajobě**.

IV. Otázky k obhajobě

1. Čím je podle Vás jedinečný filosofický pohled na hru jako takovou? Co mají podstatné filosofické reflexe hry společného?

2. V Závěru uvádíte, že „hra je tu pro nás, k našemu obveselení, uvolnění, ale i k *objevování nových věcí*.“¹ Požádal bych Vás o upřesnění, jak hra souvisí s *objevováním nového*, případně jak hra může souviset s pravdou.

Ve Slaném dne 26. 8. 2020.

Mgr. Zbyněk Zicha, Ph.D.

¹ S. 46; kurzivou vyznačil ZZ.